

- b) ska tolkas på så sätt att det föreligger ett rent budgetmässigt ändamål när en bestämd skatt har fastställts samtidigt med att vissa befogenheter överförs till vissa autonoma regioner till vilka sedan intäkterna från skatteuttaget överförs, i syfte att delvis täcka de kostnader som de överförda befogenheterna ger upphov till, varvid det kan fastställas olika skattesatser beroende på vilken autonom region det rör sig om?
- c) För det fall föregående fråga besvaras nekande, ska begreppet särskilda ändamål tolkas på så sätt att det ska föreligga ett enda syfte eller får tvärtom flera olika syften uppnås, däribland även ett rent budgetmässigt syfte för att erhålla finansiering av vissa befogenheter?
- d) Om föregående fråga besvaras så, att flera olika syften får uppnås, vilken grad av relevans ska ett bestämt syfte ha, såvitt avser artikel 3.2 i direktiv 92/12, för att uppfylla kriteriet att skatten ska motsvara ett "särskilt ändamål" i den mening som avses enligt domstolens praxis, och vilka kriterier ska tillämpas för att avgränsa det huvudsakliga ändamålet från ett underordnat ändamål?
2. Är det så, att artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, och i synnerhet villkoret om förenlighet med de regler som är tillämpliga på punktskatt och mervärdesskatt vad gäller bestämning av skattskyldighet
- a) utgör hinder för att tillämpa en sådan icke-harmoniserad indirekt skatt som IVMDH, för vilken skattskyldigheten inträder vid tidpunkten för detaljhandelsförsäljning av bränslet till slutkonsumenten, till skillnad från den harmoniserade skatten på kolväten — för vilken skattskyldigheten inträder när varorna lämnar det senaste skatteupplaget — eller mervärdesskatten — som, även om skattskyldigheten också inträder vid den slutliga detaljhandelsförsäljningen, får tas ut i varje skede av tillverknings- och distributionsprocessen — på grund av att den inte är förenlig med — i enlighet med ordalydelsen i domen i målet EKW och Wein & Co. (punkt 47) — den "allmänna systematiken" i en av ovannämnda beskattningsmetoder, i den form de har enligt gemenskapsbestämmelserna?
- b) För det fall föregående fråga besvaras nekande, ska nämnda villkor om förenlighet anses vara uppfyllt, utan att omständigheter hänförliga till skattskyldighetens inträde behöver sammanfalla, redan av det förhållandet att den icke-harmoniserade indirekta skatten (i detta fall IVMDH) inte ingriper i — i den meningen att den

varken hindrar eller försvårar — den funktion som skattskyldigheten för punktskatter och mervärdesskatt normalt har?

(¹) EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verfassungsgerichtshof (Österrike) den 19 december 2012 — Kärntner Landesregierung m.fl.

(Mål C-594/12)

(2013/C 79/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verfassungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhäuser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Motpart: förbundsregeringen

Giltighetsfrågor och tolkningsfrågor

1. Beträffande giltigheten av unionsorganens handlingar:

Är artiklarna 3–9 i direktiv 2006/24/EG (¹) förenliga med artiklarna 7, 8 och 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

2. Tolkningsfrågor om fördragen:

- 2.1 Ska direktiv 95/46/EG (²) om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och förordning (EG) nr 45/2001 (³) om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter mot bakgrund av förklaringarna till artikel 8 i stadgan som enligt artikel 52.7 i stadgan har utarbetats för att ge vägledning vid tolkningen av stadgan och vilka Verfassungsgerichtshof vederbörligen ska beakta, vid bedömningen av huruvida ingrepp är tillåtna anses likvärdiga med villkoren i artikel 8.2 och artikel 52.1 i stadgan?

2.2 Vilket är förhållande mellan hänvisningen till unionsrätten i artikel 52.3 sista meningen i stadgan och de direktiv som avser skydd för personuppgifter?

2.3 Ska ändringar till följd av senare sekundärrätt beaktas vid tolkningen av artikel 8 i stadgan, mot bakgrund av att direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001 innehåller villkor och begränsningar för tillvaratagande av den grundläggande rättigheten om skydd för personuppgifter enligt stadgan?

2.4 Innebär principen om upprätthållandet av en högre skyddsnivå i artikel 53 i stadgan, med beaktande av artikel 52.4 i stadgan, att gränserna för de begränsningar som enligt stadgan får göras genom sekundärrätten ska dras mer restriktivt?

2.5 Kan det med beaktande av artikel 52.3 i stadgan, femte stycket i ingressen och förklaringarna till artikel 7 i stadgan, enligt vilka de där garanterade rättigheterna motsvarar rättigheterna i artikel 8 i Europakonventionen, genom rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna beträffande artikel 8 i Europakonventionen uppkomma kriterier med avseende på tolkningen av artikel 8 i stadgan som påverkar tolkningen av sistnämnda artikel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, s. 54).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, s. 1).

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra artiklarna 2.1, 2.22, 2.32–33, 3.7, 3.8, 3.13, 6.1, 6.3, 9, 13, 14, 17–23, 10, 11, 16.1, 16.2, 26.2 b, c, d tredje och fjärde meningarna, 28, 38.1–4, 39.1–4, 40.1–3, och 40.5–7, samt bilaga I punkterna 1 och 2 till direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— förelägga Republiken Polen att, enligt artikel 260.3 FEUF, betala vite med ett belopp på 84 378,24 euro per dag, från den dag då dom meddelas i förevarande mål, för åsidosättande av skyldigheten att meddela övergångsbestämmelserna i direktiv 2009/72/EG, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2009/72/EG löpte ut den 3 mars 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Talan väckt den 20 december 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-598/12)

(2013/C 79/14)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet och K. Herrmann)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 24 december 2012 — Welmory Sp z o.o. mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Mål C-605/12)

(2013/C 79/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny